

[Ole Vagn Christensen]

den rigtige retning, for det bliver nødvendigt at foretage disse drøftelser. Det giver lokalsamfundene mulighed for også at kunne slå igen.

En hurtig vedtagelse af De Radikales og Socialdemokratiets forslag på det regionale erhvervspolitiske område vil altså være gode instrumenter, som er fortsatte skridt i den retning, som dagsordenen udtrykker.

Eva Fatum (S):

Danmark mangler en regional erhvervspolitik. Truslen hænger over hovedet ude i regionerne: Hvilket firma lukker nu? Ja, sådan tænker man, sådan taler man, og sådan handler man. Modløsheden breder sig i mange af Danmarks lokalsamfund og regioner.

I den debat tror jeg det er vigtigt, at der kommer nogle eksempler ude fra det virkelige liv. Ser vi på situationen på Bornholm, så er arbejdsløshedsprocenten nu oppe på 12,3. Fiskeriets situation er Folketinget bekendt. Landbruget er også trængt, og nu truer Steff-Houlberg med at lukke sin afdeling på Bornholm. Jeg tror ikke, slagteriet på Bornholm i sig selv kører økonomisk dårligt, men slagteriet er en del af en større virksomhed.

Truslerne går ud på en lukning, hvis udgifterne ikke sættes ned, og her taler man om oliepriser, elpriser og opfyldelse af vandmiljøplanens krav til rensning af spildevand. Lokalpolitikkerne bruges som gidsler. For at stramme truslerne planlagde man at transportere en prøvesending på 100 levende svin over Østersøen fra Rønne til København – det ville tage 7 timer – og så videre til slagteriet i Ringsted. Men man gjorde regning uden vært: Fagbevægelsen og de ansatte på slagteriet blokerede for denne første prøvesending. Når en sådan trussel fremsættes, må man tage den alvorligt. På det bornholmske slagteri drejer det sig om 230 arbejdspladser.

Man kan i sit stille sind af og til tænke, når det gælder store virksomheders planlægning, om man allerede har besluttet at lukke, men bruger lovbestemte udgifter som en gyldig undskyldning for lukning. Vi ser i dag virksomheder fusionere og lukke velfungerende afdelinger, uden at virksomhederne behøver at varsle lokalområderne og uden at tænke på konsekvenserne for lokalområdet.

Dette er blot et eksempel fra det virkelige liv, hvor 230 menneskers skæbne står på spil,

og på, hvorfor det er vigtigt for os i Socialdemokratiet at tage fat på denne debat.

Løvig Simonsen (S):

Når man som folketingsmedlem bor på Lolland og er valgt på Falster, er man jo på godt og ondt en del af det lokalsamfund, som man repræsenterer; derfor kender man også den resignation og bitterhed, der gives udtryk for, når man efter mange års arbejdsindsats bliver fyret, fordi ens arbejdsplads lukker på grund af forhold, som man ikke har indflydelse på. I en sådan situation er det vigtigt, at disse mennesker og lokalsamfundet får en tilkendegivelse fra et folketingsflertal, der forbedrer deres vilkår ved virksomhedslukninger. Det varmer, og det giver nye kræfter. Jeg vil derfor gerne i dag rette en tak til de partier, der sammen med Socialdemokratiet er med til at forbedre lønmodtagernes vilkår.

Men hvordan er situationen så på Lolland og Falster? Ja, jeg kan jo henvise til de arbejdsløshedstal, som vi kender fra arbejdsformidlingen. På Vestlolland, som jo oven i købet har fået støtte igennem flere år, er det sådan, at gennemsnitsledigheden er 15,4 pct. Ser vi på de enkelte faggrupper, er det således, at inden for Kvindeligt Arbejderforbund er 29 pct. af dem, der er tilmeldt en arbejdsløhedskasse, ledige, for SiD er der 25,4 pct. ledige, og i Metal 14,6 pct. ledige. Går vi til Falster, er ledigheden gennemsnitligt 11,6 pct., men igen højere for de udsatte grupper: i KAD 21,4 pct., i SiD 20,9 pct. osv. Det er den dagligdag, vi ser i øjnene.

Inden for de sidste to måneder er sukkerfabrikken i Saksøbing, Pas-Industriteknik A/S i Nykøbing og fiskefabrikken lukket. Det er også ting, som angår den hverdag, hvor man prøver på af alle kræfter at forene de styrker, man har, for at komme videre, og så får man disse virksomhedslukninger.

Dette er første skridt på vejen til i hvert tilfælde at sikre lønmodtagerne, således at man, når lukningen kommer, er i stand til at finde frem til, hvad der kan sættes ind, både når det drejer sig om uddannelse, og når det drejer sig om andre initiativer. Det mener jeg er vigtigt at få klart frem her i dag.

Jeg tror, det var industriministeren, der nævnte en tænketank, men der skal også en pengetank til. Det er ikke penge, der bare strøs